ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΔΑΝΙΗΛ

Δύο κατηγορίες ἀνθρώπων ὑποδέχθηκαν τόν Ἰησοῦ
Οἱ Μαθητές - Οἱ Φαρισαῖοι

Ἱερά Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ
2016

Δύο κατηγορίες ἀνθρώπων
ὑποδέχθηκαν τόν Ἰησοῦ

Οἱ Μαθητές - Οἱ Φαρισαῖοι

Κείμενα:
Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιὴλ

Σειρά:
«Χριστολογικά - Μ. Ἑβδομάδα» ἀριθμ. 12

Copyright:
Ἱερὰ Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.
Λεωφόρος Φορμίωνος 83, Τ.Κ. 161 21 Καισαριανὴ
Τηλ.: 210.72.24.123
www.imkby.gr e-mail: info@imkby.gr

ISBN: 978-960-6841-81-1

Ἐκδοτική Παραγωγή

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.
Ἀρδηττοῦ 12-16, 116 36 Ἀθήνα
Τηλ.: 210.921.7513, 210.921.4820 • Fax: 210.923.7033
www.eptalofos.gr • e-mail: info@eptalofos.gr

Δύο κατηγορίες ἀνθρώπων ὑποδέχθηκαν τόν Ἰησοῦ
Οἱ Μαθητές - Οἱ Φαρισαῖοι

τοῦ Μητροπολίτου
Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ
ΔΑΝΙΗΛ
(Κυριακή τῶν Βαΐων)

Τοῦτο δέ γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τό ῥηθέν διά τοῦ προφήτου λέγοντος: Εἴπατε τῇ θυγατρί Σιών: Ἰδού ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται σοί πραΰς» (Ματθαίου κα΄, 4 καί Ἡσαΐου ξβ΄ (62) 11, Ζαχαρίου θ΄ (9).

Δύο κατηγορίες ἄνθρωπων ὑποδέχθηκαν τόν Ἰησοῦ στήν Ἱερουσαλήμ κατά τήν εἴσοδό Του στήν πόλη: α΄. οἱ Μαθητές, πού Τόν ἀκολουθοῦσαν πιστά καί β΄. οἱ Φαρισαῖοι, πού ἀποτυφλωμένοι ἀπέρριπταν τήν διδαχή Του καί συνωμοτοῦσαν ἐνάντιόν Του.

Οἱ Μαθητές Τόν δέχθηκαν μέ σεβασμό, ἀγάπη καί ζῆλο. Γι' αὐτούς εἰσῆλθε θριαμευτικά σάν βασιλιάς κατά τήν Προφητεία: *«Ἰδού ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται πραΰς»* (Ματθαίου κα΄, 5). Ἀντιθέτως οἱ Φαρισαῖοι Τόν ὑποδέχθηκαν ὑποκριτικά μέ τήν πρόθεση νά Τόν θανατώσουν. Γι' αὐτό ὁ Κύριος θρηνοῦσε καί ἔκλαυσε γιά τήν πόλη καί τούς ἀνθρώπους της, ὅπως μαρτυρεῖ ὁ εὐαγγελιστής *«Ἰδών δέ τήν πόλιν ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτήν»* (Λουκᾶς ιθ΄). Οἱ δυό αὐτοί τρόποι ὑποδοχῆς τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ μᾶς δίδουν τήν εὐκαιρία νά

ἐμβαθύνουμε σ' ἕνα θέμα ὑψίστης πνευματικῆς σημασίας καί νά ἐπισημάνουμε γιά τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο προσέρχονται οἱ ἄνθρωποι στό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας, νά κοινωνήσουν τοῦ Ἀχράντου Σώματος καί τοῦ Τιμίου Αἵματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὐσιαστικά νά ὑποδεχθοῦν τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό στήν ψυχή τους.

Στόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο οἱ μαθητές τιμοῦσαν τόν Ἰησοῦ, βλέπουμε μία τέλεια καί ἁγία θεία Κοινωνία. Αὐτό θά ἀποτελέσει τό πρῶτο μέρος τῆς μελέτης μας. Στόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο οἱ Φαρισαῖοι ἀποδέχθηκαν τόν Ἰησοῦ βρίσκουμε τήν περιγραφή μιᾶς ἀνάξιας καί ἱερόσυλης θείας Κοινωνίας. Αὐτό θά εἶναι τό δεύτερο μέρος τῆς μελέτης μας. Γιά τούς δίκαιους, πού εἶναι ἀληθινοί πιστοί, ὁ Σωτήρας ἔρχεται πρόθυμος καί εὐεργετικός βασιλιάς, ἀλλά οἱ ἀσεβεῖς, πεισματωμένοι στήν κακία τους, βλέπουν ἕνα ἀποκρουστικό καί φοβερό ἐχθρό. Αὐτά ὅλα θά πρέπει νά ἐπισπάσουν τήν προσοχή μας.

Ἡ πρώτη κατηγορία: Οἱ μαθητές

Τί εἶναι ἡ θεία Κοινωνία; Ἡ ἐπίσημη ὑποδοχή τοῦ Ἰησοῦ μέσα μας. Ἡ θριαμευτική εἴσοδος τοῦ Λυτρωτοῦ τοῦ κόσμου στήν Ἱερουσαλήμ εἶναι θαυμάσια καί σωστή εἰκόνα τῆς θείας Κοινωνίας. Ἀλλά γιά νά ἐννοήσουμε καλύτερα τό ζήτημα, ἄς ἐξετάσουμε ὅλες τίς ἰδιαίτερες περιστάσεις πού μᾶς σημειώνει τό Εὐαγγέλιο καί θά πεισθοῦμε ὅτι ὁ Κύριος ἔκανε τήν εἴσοδό Του στήν

Ἱερουσαλήμ σάν νά ἤθελε νά προεικονίσει τήν εἴσοδό Του στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων.

Πρῶτον ὁ Θεάνθρωπος Κύριος ἔγινε δεκτός μέ μεγάλες τιμές. Ἀπό ποιούς; Ἀπό τούς φίλους Του, τούς ὀπαδούς Του, τούς δικούς Του μέ μία λέξη ἀπό τούς μαθητές Του, οἱ ὁποῖοι, παρ' ὅλες τίς ἀντιδράσεις πού συναντοῦσαν, δέν ἔπαυσαν νά εἶναι πολυάριθμοι. *«Καί ἤρξαντο ἅπαν τό πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν»* (Λουκᾶ ιθ΄, 37). Ἔπειτα οἱ μαθητές Του, ἐνθουσιασμένοι, δέν περίμεναν ὁ Διδάσκαλός τους νά φθάσει στήν Ἱερουσαλήμ γιά νά Τόν δεχθοῦν. Μόλις ἄκουσαν ὅτι καταφθάνει βγῆκαν ἀπό τά σπίτια τους καί μέ σεβασμό πῆγαν νά Τόν προϋπαντήσουν. *«Ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ»* (Ἰωάννου ιβ΄, 13). Ἐπί πλέον παρουσιάζονται ἐμπρός Του ἄλλοι μέ κλαδιά φοινίκων *«τά βάϊα τῶν φοινίκων»* καί ἄλλοι μέ κλαδιά ἐλιᾶς, πού ἔκοβαν ἀπό τό βουνό, ὅπως παρατηρεῖ τό ἱερό κείμενο. Οἱ φοίνικες εἶναι σύμβολο νίκης καί ἡ ἐλιά σύμβολο εἰρήνης, ὅπως θά δοῦμε. Τέλος κατέθεταν τά ἐνδύματά τους στά πόδια τοῦ Ἰησοῦ στό δρόμο πού περνοῦσε. *«Ὁ δέ πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τά ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ»* (Ματθαίου κα΄, 8). Θαυμάσια εἰκόνα τῶν διαθέσεων πού μία ψυχή πρέπει νά ἔχει, ὅταν λαμβάνει τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Ἄς ἀναλύσουμε καλύτερα τίς διαθέσεις ἐμβαθύνοντας στά σύμβολα.

1. Ἡ πρώτη διάθεση εἶναι ὅτι πρέπει νά εἴμαστε συνεπεῖς μαθητές τοῦ Χριστοῦ καί συνειδητοί ἀγωνιστές

τῆς ἀρετῆς γιά νά εἴμαστε ἄξιοι τῆς θείας Κοινωνίας. Δέν ἀρκεῖ νά εἴμαστε Χριστιανοί; Ἡ Ἐκκλησία ἀπαντᾶ. Ὄχι, δέν φθάνει νά εἴμαστε μόνο Χριστιανοί κατά τό ὄνομα. Σήμερα πολλοί ἀρνοῦνται ὄχι μόνο τόν τρόπο ζωῆς τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ γιά νά μήν κατηγορηθοῦν. Ἀπαιτοῦνται κι ἄλλες προϋποθέσεις πού οἱ ἐκκλησιαζόμενοι ἀκοῦνε κατά τήν τέλεση τῆς θείας Λειτουργίας, ὅπως :

α΄. Ἀπόθεση τῶν βιοτικῶν μεριμνῶν.

β΄. Δημόσια καί πανηγυρική ὁμολογία τῆς πίστεως στόν ἀληθινό Θεό, τήν Ἁγία Τριάδα καί τό μυστήριο τῆς θείας Οἰκονομίας (Δημιουργία, Ἐνανθρώπηση, Σταύρωση, Ταφή, Ἀνάσταση, Ἀνάληψη, Δευτέρα Παρουσία).

γ΄. Σεβασμό στόν Θεό.

δ΄. Ἀγάπη γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους ἀκόμη καί γιά τούς ἐχθρούς.

ε΄. Καθαρή συνείδηση ὅπως τήν ἐννοεῖ τό Εὐαγγέλιο.

Ὁ ἴδιος ὁ Χριστός δήλωσε, ὅτι ἐπιθυμεῖ νά φάγει τό Πάσχα μέ τούς μαθητές Του. Ὅσοι λοιπόν δέν εἶναι μαθητές τοῦ Κυρίου καί παραμένουν ἀσεβεῖς, ἀδιάφοροι, φιλήδονοι, ἀσελγεῖς, χαιρέκακοι, μνησίκακοι... ἀποκλείονται. Γιά νά πλησιάσει τό πασχαλινό τραπέζι πρέπει ὁ Χριστιανός νά δοκιμάσει τόν ἑαυτό του, ὅπως συμβουλεύει ὁ ἀπόστολος Παῦλος *«Δοκιμαζέτω δέ ἑαυτόν»* (Πρός Κορινθίους Α΄, ια΄, 28), δηλαδή νά ἐξετάσει τήν συνείδησή του ἄν εἶναι καθαρή καί, ἄν δέν εἶναι νά τήν καθαρίσει χωρίς προφάσεις καί χωρίς ἀναβολές μέ

τήν ἱερή ἐξομολόγηση. Σέ ἄλλη ἐποχή τοῦ ἔτους ἴσως θά χωροῦσε κάποια ἀναβολή, τώρα ὅμως δέν χωρεῖ. Ὁ Κύριος εἰδοποιεῖ ὅτι *«πρός σέ ποιῶ τό Πάσχα»* (Ματθαίου κστ΄, 18). Μαζί σου, μέ σένα, κοντά σου. Ἡ καρδιά σου θά μοῦ χρησιμεύσει γιά ἀνώγειο μέγα καί στρωμένο, καθαρό καί τακτοποιημένο. Ἑπομένως πρέπει νά σπάσεις τούς δεσμούς, τίς προσκολλήσεις σου, τίς ἁμαρτωλές τάσεις σου.

2. Δέν φθάνει ὅμως νά εἴμαστε μαθητές τοῦ Σωτήρα γιά νά εἴμαστε ἄξιοι νά τόν ὑποδεχθοῦμε.

Πρέπει νά πᾶμε σέ προϋπάντησή Του. Τό ἱερό κείμενο ἀναφέρει ὅτι τά πλήθη βγῆκαν ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ καί προχώρησαν πρός τό ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. Δέν περίμεναν νά φθάσει ὁ Ἰησοῦς γιά νά Τόν ὑποδεχθοῦν, ἀλλά ξεκίνησαν πρῶτοι. *«Ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς... ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ»* (Ἰωάννου ιβ΄, 13). Αὐτή εἶναι ἡ δεύτερη ἀναγκαία διάθεση γιά νά ὑποδεχθοῦμε τόν Χριστό κατά τό πνεῦμα καί τούς κανόνες τῆς ἀληθινῆς εὐλάβειας. Τό νά κάνουμε ὅ,τι κάνουν πολλοί σήμερα καί ὅ,τι ἡ συνήθεια κατέστησε πολύ κοινό, δηλαδή νά ἀναβάλουμε ὡς τήν τελευταία στιγμή νά σκεφθοῦμε γιά τήν πασχαλινή θεία Κοινωνία καί νά ἑτοιμασθοῦμε μέ τήν ἐξομολόγηση εἶναι κακή προϋπάντηση τοῦ Ἰησοῦ. Πόσοι δυστυχῶς πηγαίνουν τελευταία στιγμή βιαστικοί, νά ἐξομολογηθοῦν τά σφάλματά τους, χωρίς νά ἔχουν καιρό νά πάρουν ἀποφάσεις, νά σκεφθοῦν τά μέσα θεραπείας τους, νά μετανοήσουν. Ὅποιος δείχνε-

ται ἔτσι ἀμελής, ἐπισύρει τόν ἔλεγχο τοῦ ἁγίου Παύλου, γιατί δέν ξέρει νά ξεχωρίσει τό Σῶμα τοῦ Κυρίου ἀπό τό κοινό φαγητό καί μέ αὐτό τόν τρόπο ἑτοιμάζει τήν καταδίκη Του.

Γιά νά λάβουμε τόν Χριστό στήν ἁγία Κοινωνία πρέπει νά πᾶμε στήν ἀπάντησή του, ἀλλά πῶς;

3. Ὅπως οἱ μαθητές μέ τά κλαδιά τῶν φοινίκων καί τῆς ἐλιᾶς. «*Ἔλαβον τά βάϊα τῶν φοινίκων*» (Ἰωάννου ιβ΄, 13), λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης. «*Ἄλλοι δέ στιβάδες κόψαντες ἐκ τῶν ἀγρῶν*» (Μάρκου ια΄, 2). Ἄλλοι ἔκοψαν κλαδιά δένδρων. Τά δένδρα ἦταν ἐλιές ἀφοῦ βρίσκονταν στό ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ὅπου πῆγαν οἱ μαθητές γιά νά συναντήσουν τόν Διδάσκαλο. «*Καί ἐγένετο ὡς ἤγγισεν... πρός τό ὄρος τῶν Ἐλαιῶν*» γράφει ὁ εὐαγγελιστής Λουκᾶς (ιθ΄, 20). Τί σημαίνουν ὅλα αὐτά τά σύμβολα; Ὅτι ὅποιος ἀπό τούς πιστούς θέλει νά πλησιάσει τόν Ἰησοῦ πρέπει νά ἔχει νικήσει τήν ἁμαρτία καί νά ἔχει συμφιλιωθεῖ μέ τόν Θεό. Ὁ φοίνικας εἶναι σύμβολο νίκης καί ἡ ἐλιά σύμβολο εἰρήνης.

Ἡ νίκη δέν πρέπει νά εἶναι προσωρινή καί στιγμιαία, ἀλλά τέλεια, συνεχής καί ὁλοκληρωτική. Δέν ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιστροφή στήν ἁμαρτία, νά ἐπαναλαμβάνουμε τά ἔργα τῆς πονηρίας πού καταδικάσαμε, ὅπως τονίζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος :

«*Εἰ γὰρ ἃ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἐμαυτὸν συνίστημι*» (Πρός Γαλάτας β΄ 18).

Δηλαδή : «*Γιατί ἄν ὅ,τι γκρέμισα τό ξαναχτίζω, εἶναι*

σάν νά ὁμολογῶ πώς ἔκανα λάθος ὅταν τό γκρέμιζα».

Ὁ ἀπόστολος Πέτρος ἐπισημαίνει, ὅτι ὁ Χριστιανός πρέπει νά ἐπιδεικνύει σταθερότητα καί ἀποφασιστικότητα στόν ἀγώνα του κατά τῆς ἁμαρτίας.

«Εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τούτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἡττῶνται, γέγονεν αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χείρονα τῶν πρώτων. κρεῖττον γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης ἢ ἐπιγνοῦσιν ἐπιστρέψαι ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἁγίας ἐντολῆς. συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας, κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα, καί, ὗς λουσαμένη εἰς κύλισμα βορβόρου» (Β΄ Πέτρου β΄, 20-22).

Δηλαδή: *«Ἄν οἱ ἄνθρωποι, λοιπόν, πού μέ τή βαθιά γνώση τοῦ Κυρίου μας καί Σωτήρα Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔχουν ἀποφύγει τή διαφθορά τοῦ κόσμου, ἀναμειχθοῦν πάλι σ' αὐτήν καί βγοῦν νικημένοι, τότε βρίσκονται σέ χειρότερη κατάσταση ἀπό πρίν. Θά ἦταν καλύτερα γι' αὐτούς νά μήν εἶχαν γνωρίσει τήν ὁδό τῆς σωτηρίας, παρά ἀφοῦ τή γνωρίσουν νά ἐγκαταλείψουν τήν ἅγια ἐντολή πού τούς παραδόθηκε. Σ' αὐτούς ἀποδεικνύονται ἀληθινές οἱ παροιμίες: τό σκυλί γυρίζει πίσω στό ἴδιο του τό ξέρασμα· καί τό γουρούνι, ἀφοῦ λουστεῖ, κυλιέται πάλι στό βοῦρκο».*

Τότε ἡ πρώτη νίκη δέν θά ἦταν νίκη, ἀλλά συνθηκολόγηση. Ἡ νίκη θά εἶναι βεβαία, ἄν κρατήσουμε τούς καρπούς τῆς νίκης ἐπί τῶν παθῶν καί μείνουμε στό ὕψος τῆς ἀρετῆς κατά τό: *«Ἀναβήσομαι ἐπί τῷ φοίνικι,*

κρατήσω τῶν ὕψεων» (Ἄσμα ζ΄, 8). Θά ἀνεβῶ στό φοίνικα γιά νά συλλέξω τούς καρπούς καί θά μείνω ὑψηλά.

4. Τέλος οἱ μαθητές ἔβγαλαν τά ροῦχα τους καί τά ἔστρωσαν στό δρόμο ἀπ' ὅπου ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ θά περνοῦσε. *«Ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ»* (Ματθαίου κα΄, 8). Ἡ ἐνέργεια ἐξηγεῖ, ὅτι γιά νά δεχθοῦμε τόν Χριστό στήν ἁγία Κοινωνία πρέπει νά ἀπεκδυθοῦμε τόν παλαιό ἄνθρωπο καί ὅ,τι λέγεται κοσμική ἐπίδειξη, κατά τήν προτροπή τοῦ ἀποστόλου Παύλου : *«ἀπεκδυσάμενοι τόν παλαιόν ἄνθρωπον»* (Πρός Κολοσαεῖς γ΄, 9).

Ὁ Κύριος ἀπαιτεῖ ταπείνωση, σεμνότητα καί εὐπρέπεια. Δέν θά ἐπιμείνουμε λοιπόν νά εἴμαστε προσκολλημένοι σέ ὁρισμένες ματαιότητες, ἀφοῦ ὁ Κύριος θά μᾶς ἐπισκεφθεῖ. Ὁ Ἰησοῦς θέλει στόν ἐρχομό Του νά τιμηθεῖ ὄχι μέ ἐπιδείξεις, ἀλλά μέ περιορισμούς τῶν ματαιοτήτων μας. Ἔτσι μόνο θά κάνουμε καλή καί ἅγια τήν θεία Κοινωνία καί ὁ Ἰησοῦς θά μπεῖ θριαμβευτικά στήν καρδιά μας.

Θά ἔρθει μέσα σάν βασιλιάς. *«Εἴπατε τῇ θυγατρί Σιών: Ἰδού ὁ βασιλεύς σου ἔρχεταί σοι»* (Ματθαίου κα΄, 5). Ποιά εἶναι αὐτή ἡ θυγατέρα; Ἡ ψυχή τοῦ δίκαιου καί μέ τήν θεία Κοινωνία ἐκπληρώνεται αὐτή ἡ προφητεία. Μέ τήν θεία Κοινωνία κάνει τήν εἴσοδό Του στήν ψυχή μας σάν βασιλιάς, γιατί ἡ πίστη μας μᾶς λέγει ὅτι ὁ Χριστός εἶναι βασιλιάς καί ἡ βασιλεία Του εἶναι ἐντός μας (Λουκᾶ ιζ΄, 21). Ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ ἀνήκουν

στόν Χριστό, ἀλλά προπάντων ὁ Ἰησοῦς ἀρέσκεται νά βασιλεύει στήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου. Ὅποιος λοιπόν κοινωνεῖ λαμβάνει τόν Χριστό στήν καρδιά του σάν βασιλιά. Σ' αὐτόν τόν Βασιλιά ἄς δώσουμε ὁλόκληρη τήν καρδιά μας.

Ἀλλά ἄν σταματοῦσα στήν πρώτη αὐτή σκέψη, ὅτι ὁ Χριστός ἐρχόταν σάν βασιλιάς θά ἔμενα κεραυνόπληκτος καί ἔκθαμβος ἀπό μία τέτοια μεγαλειότητα καί μέ τόν ἅγιο Πέτρο θά ἔλεγα: *«Ἔξελθε. Κύριε, ἀπ' ἐμοῦ ὅτι ἀνήρ ἁμαρτωλός εἰμί»* (Λουκᾶ ε΄, 8). Ἀλλά ἡ δόξα αὐτή τοῦ Θεοῦ ἀπό ἄκρα συγκατάβαση καί ἀγάπη μοῦ λέγει νά μή τρομάζω καί νά μή φέρω εὐσεβεῖς δικαιολογίες γιατί ὁ Χριστός ἔρχεται σάν βασιλιάς. ἀλλά βασιλιάς καλοκάγαθος καί πρᾶος, *«Ἰδού ὁ βασιλεύς σου ἔρχεταί σοι πραΰς»* (Ματθαίου κα΄, 5). Ἡ μεγαλειότητά Του δέν Τόν ἐμποδίζει νά ταπεινωθεῖ καί νά εἰσέλθει μέσα μας, νά κατέλθει στά βάθη τῆς ὑπάρξεώς μας. Ἡ μεγαλειότητά Του εἶναι ἄπειρο φῶς καί θά μᾶς ἀποτύφλωνε καί ὅμως δέχθηκε γιά μᾶς νά καλυφθεῖ μέ τήν ἀνθρώπινη φύση καί θέλησε νά ἱδρύσει τό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας, ὥστε ἡ δόξα τῆ Θεότητός Του νά μήν γίνεται ἐμπόδιο νά Τόν πλησιάσουμε. Ὅλ' αὐτά μᾶς κάνουν νά σκεφθοῦμε ὅτι λέγει ἡ Γραφή: *«ἐνευφραίνεται»* νά εὑρίσκεται μεταξύ τῶν ἀνθρώπων καί ἄν ἔρχεται σάν βασιλιάς εἶναι γιά νά χορηγήσει ἄφθονα ἀγαθά. *«Ἔρχεταί σοι πραΰς»*. Ἔρχεται σέ σένα ὁ Θεάνθρωπος μέ τήν θεία Κοινωνία. Δέν ἔρχεται μόνον σέ μᾶς, ἀλλά καί γιά μᾶς, γιά κάθε ἕνα ἀποκλειστικά καί ξεχωριστά, γιά νά

κάνει τά ἴδια θαυμαστά ἔργα πού ἔκανε ὅταν εἰσῆλθε στήν Ἱερουσαλήμ. Τί ἔκανε στήν Ἱερουσαλήμ; Τό ἱερό κείμενο μᾶς λέγει ὅτι *«προσῆλθον αὐτῷ τυφλοί καί χωλοί ἐν τῷ ἱερῷ καί ἐθεράπευσε αὐτούς»* (Ματθαίου κα΄, 15). Δέν εἶναι τυχαία σύμπτωση αὐτή. Εἶναι ἀλήθεια τῆς πίστεώς μας, ὅτι μέ τήν θεία Κοινωνία θεραπεύονται οἱ πνευματικές ἀδυναμίες, τά πάθη μας, οἱ κακές μας κλίσεις. Καί γιατί νά μή θεραπεύονται; Ἐκεῖνος ἐπέτρεπε νά θεραπεύονται οἱ ἀσθένειες ὅλων ἐκείνων πού μέ πίστη ἄγγιζαν τά ἐνδύματά Του καί δέν θά ἐπιτρέψει νά θεραπευθοῦν ἀπό τίς πνευματικές τους ἀδυναμίες, ὅσοι λαμβάνουν ὁλόκληρο τό Σῶμα Του;

Ἄν δέν φέρουμε ἐμπόδια ἔχει ὅλη τή δύναμη καί τή θέληση νά μᾶς μετατρέψει ἀπό ὑπερήφανους σέ ταπεινούς, ἀπό σαρκικούς σέ πνευματικούς, ἀπό ὀργίλους σέ πραεῖς ἀπό ψυχρούς σέ ἔνθερμους. *«Ἴασαί με, Κύριε, καί ἰαθήσομαι»* (Ἱερεμίου ιζ΄, 14). Πές μόνο λόγο καί ἰαθήσομαι δέν εἶμαι ἄξιος νά σέ δεχθῶ στήν καρδιά μου. Πές μου, *«σωτηρία σου ἐγώ εἰμι»* (Ψαλμός λδ΄, 3).

Ἡ δευτέρα κατηγορία : Οἱ Φαρισαῖοι

Ἀνάμεσα ὅμως σ' ἐκείνους τούς καλούς μαθητές πού ὑποδέχθηκαν τόν Ἰησοῦ ὑπῆρχαν καί ἄλλοι, οἱ Φαρισαῖοι, πού δέν δέχθηκαν ὅπως ἔπρεπε τόν Ἰησοῦ. Ἡ μελέτη αὐτοῦ τοῦ περιστατικοῦ μᾶς δίνει τά χαρακτηριστιά τῆς κακῆς θείας Κοινωνίας καί αὐτό θά εἶναι τό δεύτερο τμῆμα τῆς μελέτης μας.

Ἄν ἡ προφητεία τοῦ γέροντος Συμεών: «*Οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν καί ἀνάστασιν πολλῶν*» (Λουκᾶ β΄, 34) ἐκπληρώθηκε πολλές φορές στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ἐπαληθεύει ὅμως καί σήμερα πότε ὁ Χριστός εἶναι γιά τούς μαθητές Του σημεῖο εὐλογίας καί γιά τούς Φαρισαίους σημεῖο καταστροφῆς. Σημεῖο ἀναστάσεως γιά τούς μαθητές Του καί σημεῖο πτώσεως γιά τούς Φαρισαίους, γιατί οἱ πρῶτοι δέχθηκαν τόν Ἰησοῦ σάν βασιλιά καί οἱ δεύτεροι σάν ἐχθρό καί λαοπλάνο : «*Καί τινές τῶν Φαρισαίων ἀπό τοῦ ὄχλου εἶπον πρός αὐτόν: διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου*» (Λουκᾶ ιθ΄, 39).

1. Οἱ Φαρισαῖοι πηγαίνουν καί αὐτοί νά προϋπαντήσουν τόν Κύριο, ἀλλά πηγαίνουν ἀπό ἀνθρωπαρέσκεια, ἀπό πολιτική, ἀπό φόβο «*ἐφοβοῦντο τόν ὄχλον*» παρατηρεῖ τό Εὐαγγέλιο (Μάρκου ια΄, 18). Φοβοῦνται τί θά ποῦν οἱ ἄλλοι, ὅτι θά τούς ὑποψιασθοῦν καί ὑποκριτικά ξεκινοῦν γιά νά συναντήσουν τόν Ἰησοῦ.

2. Μόλις ἀντίκρυσαν τόν Ἰησοῦ καί ἄκουσαν τά «*Ὡσαννά τῷ Υἱῷ Δαυίδ*» (Ματθαίου κα΄, 15), καί εἶδαν τόν ἐνθουσιασμό τοῦ πλήθους ζήλεψαν. «*Ἀκούεις ὅ,τι*

οὗτοι σοί λέγουσι» (Ματθαίου κα΄, 16) λέγουν μέ φθόνο στόν Ἰησοῦ. Καί ἐπειδή πιστοποιοῦν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι λαοφιλής καί ἀντιστέκεται στήν ὑποκρισία τους καί τόν ἐγωισμό τους σκέπτονται νά Τόν θανατώσουν «*ἐβουλεύσαντο, ἵνα αὐτόν ἀποκτείνωσιν*» (Ἰωάν ια΄, 53). Ὁ φθόνος γεννᾶ τόν φόνο.

Ποιός δέν βλέπει ὅτι ὅσοι πλησιάζουν τήν ἱερά Τράπεζα καί λαμβάνουν ἀνάξια στήν καρδιά τους τόν Χριστό εἶναι σάν ἄλλοι Φαρισαῖοι; Ποιός δέν βλέπει ὅτι οἱ Φαρισαῖοι εἶναι ἡ εἰκόνα ἐκείνων πού κοινωνοῦν ἀνάξια; Ὑπάρχουν δυστυχῶς πολλοί πού ἀπό ἀνθρωπαρέσκεια δέν διστάζουν νά πλησιάσουν στήν ἱερή Τράπεζα. Φοβοῦνται τί θά ποῦν οἱ ἄλλοι καί ὑποδέχονται στήν ἁμαρτωλή καρδιά τους τόν Χριστό, ἀλλά εἶναι γεμᾶτοι ἀπό φθόνο, ζηλοτυπία, ἔχθρα, ὑποκρισία. Καί ἐννοεῖται ὅτι σ᾽ αὐτούς ὁ Χριστός δέν ἔρχεται ἐπιβραβευτής βασιλιάς ἀλλά ἐλεγκτής. Ἐσθίουν καί πίνουν τήν καταδίκη τους. Ὁ Θεός ἄς μᾶς φυλάει ἀπό τέτοια τιμωρία.

Ἐμεῖς μέ τά κλαδιά τῶν φοινίκων καί τῆς ἐλιᾶς στά χέρια, σύμβολο τῆς νίκης μας κατά τῆς ἁμαρτίας προχωροῦμε στήν προϋπάντησή Του στή Θεία Μετάληψη ἐπαναλαμβάνοντας μέ τούς ἐκλεκτούς μαθητές Του «*Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος*».

Κυριακή τῶν Βαΐων
24.4.2016

